

ÎN C H E I E R E

24 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi, Ion Corolevski

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Nicolai Barbăscumpă, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii municipale de gestionare a fondului locativ nr. 23 împotriva lui Nicolai Barbăscumpă cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Nicolai Barbăscumpă și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 07 aprilie 2011,

c o n s t a t ă:

La 02 iunie 2010, ÎMGFL nr. 23 a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolai Barbăscumpă cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că conform Hotărârii Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002 privind aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiilor deconectării/reconectării acestora de la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, precum și art. art. 58, 59, 60 din Codul cu privire la locuințe, locatarii sunt obligați să achite lunar plata pentru serviciile locativ-comunale.

Menționează că în urma neachitării bonurilor de plată pentru serviciile locativ-comunale, la 01 mai 2010, pârâtul a acumulat o datorie în sumă de 12940,47 lei.

Susține că toate încercările de a soluționa litigiul pe cale extrajudiciară au rămas fără rezultat.

Prin urmare, solicită încasarea de la pârât a datoriei pentru serviciile locativ-comunale în sumă de 12940,47 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 07 aprilie 2011 acțiunea a fost admisă și a fost încasată de la Nicolai Barbăscumpă în beneficiul ÎMGFL nr. 23 datoria pentru serviciile locativ-comunale în sumă de 12940,47 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 270 lei, iar în total suma de 13210,47 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013 a fost respins apelul declarat de către Nicolai Barbăscumpă și menținută hotărârea primei instanțe.

La 29 octombrie 2014, în termenul prevăzut de lege, Nicolai Barbăscumpă a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârilor judecătorești și restituirea pricinii spre rejudecare în primă instanță.

Recurentul Nicolai Barbăscumpă, în motivarea recursului, a indicat că hotărârile judecătorești sunt ilegale, deoarece instanțele judecătorești au încălcat normele de drept material și nu au apreciat corect probele anexate la dosar.

Menționează că instanțele de judecată nu au ținut cont de prevederile art.267 Cod civil.

Susține că din materialele dosarului rezultă cu certitudine că prima instanță a încasat datoria pentru perioada anilor 2006-2010. În această situație, termenul de prescripție a fost încălcat, iar instanța de judecată urma să fie respinsă acțiunea pe motivul expirării termenului de prescripție, or, concluzia instanței precum că termenul de prescripție a fost întrerupt are un caracter declarativ.

Afirmă că instanța de apel a încălcat dreptul său la un proces echitabil și dreptul la apărare, de deoarece el nu a fost înștiințat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată.

Invocă că instanțele de judecată au examinat cauza în lipsa mai multor participanți la proces, deoarece apartamentul este în proprietate comună pe cote-părți, iar ceilalți coproprietari nu au fost atrași în proces.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Nicolai Barbăscumpă nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Nicolai Barbăscumpă ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Nicolai Barbăscumpă se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi